

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

FIETJE POT Kiest een man

blijspel in één bedrijf

door

Gaston Martens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.1939

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *FIETJE POT KIEST EEN MAN* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON MARTENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/220/077
ISBN 978-90-385-01314

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/ERVEN Gaston Martens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES (2D + 4H)

Fietje Pot, weduwe

Kopie, slachter en huwelijksmakelaar

Ma, zijn vrouw

Fiel, schoenlapper

Cies Stampers, koeboer

Lus, oud-gendarm

Speelt rond de jaren 1900 in een landelijke Vlaamse herberg.

Toneelschikking:

Schenktafel en buffet met glazen en flessen. Tafels en stoelen. Aan de muren aankondigingen van verkopingen en kermissen. Vogelpik. Een beeld, waarop een groot oog met opschrift: God ziet mij.

MA: *(heeft een blauwe voorschoot aan. Haar weelderige boezem rust op haar rond buikje. Ze kan vijftig jaar oud zijn, en spoelt nu de glazen aan de toonbank)*

FIETJE: *(Op, zij is een flink boerinnetje van zowat veertig jaar. Niet onaardig. Tamelijk wel gekleed, maar niet te koket)* Ah, dag ma.

MA: Wel wel, wie we daar hebben: Fietje, Fietje Pot ... Wat een plezier van u hier te zien?... Zet u, toe, zet u.

FIETJE: Danke, ma.

MA: ... Fietje, als ik u goed bekijke: weet ge wel dat ge verjongd zijt, en versneld sedert dat ge weeuwe zijt.

FIETJE: Och gij...

MA: 't Is een zeker waarheid ... Ge zoudt moeten hertrouwen, Fietje.

FIETJE: 't Is nog zo vroeg, Ma ... Maar, maar peisde gij dat?

MA: Ik peize dat zeker: ge zijt toch gene mens om heel allene op uw doeninge te blijven ... Wil ik er ne keer over klappen met Kopie, mijne vent?

FIETJE: Hoe? ... Kopie is toch maar een slachter?

MA: Maar kind toch... Weet ge niet dat trouwen makelen zijnen bijzonderen stiel wordt?... Hoeveel koppels dat-ie al te gâre gebrocht heeft, dat en weet misschien maar Ons Heer allene... Hij is zo sterk in de commercie... Weet ge wel dat ie zijn vader twee stuivers afgedroogd heeft, eer dat ie aan zijn moeders borste wildege zuigen?

FIETJE: *(lachend)* Maar Ma toch... 't En is toch geen waar zeker?

MA: 't Doet, jonk... En hij heeft dat voortgedaan... Als ie in de bewaarschool zat, verkocht-ie een hele wagen pataten aan de moeder-overste... 't Is daarmee dat de jongens hem Kopie geheten hebben, en 't is Kopie gebleven... Hij heet eigenlijk Assiel, Assiel Verbeke, en ik Malvina... Twee schone namen.

STOMME: *(Op. Hij is nog een zeer jonge man, zindelijk gekleed. Hij zegt niets, en knikt van Fietje naar Ma)*

MA: ... Hewel, jongen, ik ben hier bazinne... Wat is er van uwen dienst?

STOMME: *(knikt. Hij legt de handen samen, trekt een vriendelijk gezicht, brengt de lippen naar voren, binst hij het hoofd naar zijn schouder toe helt en zijn wang in de rechterhand legt)*

MA: ... Wat e...? .. Kunt ge misschien niet klappen?

STOMME: *(schudt "nee")*

MA: Oh! 't Is een stomme.

FIETJE: Maar doof en is-ie niet.

MA: Niet kunnen klappen, da's een schrikkelijke rampe... Is 't voor Kopie dat ge komt?

STOMME: *(knikt "ja")*

MA: Ja, 't is voor Kopie... En wat zoudt ge willen van Kopie?

STOMME: *(accentueert zijn gebaren van straks, rondt de lippen als voor een kus)*

FIETJE: Kijk, kijk nekeer, Ma.

MA: Ah!... Ge zoudt zeker willen trouwen, hee?... En ge vraagt aan Kopie dat ie u een meiske zou aandoen?

STOMME: *(knikt overtuigend, en overhandigt Ma een papiertje)*

MA: Oei Here, zijn dat dingen... En.. en watte? ...

STOMME: *(beduidt dat ze lezen zou)*

FIETJE: 't Is zeker zijn adres?

STOMME: *(knikt)*

MA: *(heeft gelezen)* Dat is 't... 't Is goed, jongen, 't is goed.. 'k Zal aan Kopie vragen dat ie u een schoon meiske zou bezorgen... Hij zal u nieuws geven.

STOMME: *(stamp met de voet, willend beduiden dat hij haastig is)*

FIETJE: Ge zoudt zeggen dat er haaste bij is.

STOMME: *(knikt nog)*

MA: Ja, ja, zo rap mogelijk, jongen... Ik zal 't hem zeggen.

STOMME: *(legt dankend de handen samen, knikt vriendelijk. Af)*

MA: Mensen der Heren, nu komen de stomme hier ook al om aan een wijf te geraken... Wat zegt ge nu, Fietje?... Wat een ripetatie... Kopie moet al gekend zijn tot in Afrika... Ge kunt niet geloven, sedert dat-ie die stiel aangepakt heeft, hoe dat 't hier veranderd is in huis: al die vrijers en lieven, die samenspraken, en dat hunkeren naar mekaar: een lucht van liefde en van passie... En als 't gebeurt, en dat gebeurt al nekeer, dat er zijn, die een blauwe schene lopen, dan kunnen ze soms blerten lijk kalvers, of ze tieren dat ze zullen doodslaan of zich verdoen... Kopie lacht daar mee, 't is commercie zegt ie, maar ikke, dat pakt mij aan 't herte, en 'k vergete soms van mijn tonge te roeren, en da's erg bij mij, zulle, Fietje: als dat niet meer en foedert, zal ik gauwe naar de sieskes zijn... Maar 't dunkt mij, Fietje, dat ge een beetje bleek geworden zijt?

FIETJE: *(dof)* 't En is niets, niets... Maar zwijg nu als 't u blijft van al dat vrijen.

MA: Oh, oh ja, ik versta 't, Fietje: ge zijt weeuwe sedert een tijdje, en ge ligt misschien met de rietepetiete... Dat kan gevaarlijk worden... Ge moet met Kopie klappen, 'k zal hem roepen... Hij is wel bezig met een zwijn te slaan, maar voor zulke dingen... *(ze gaat naar de deur, opent ze en roept)* Kopie!... Kopie!!

KOPIE: *(buiten)* Ja!

MA: Hij zal komen... Onder ons, hee, Fietje, en elders gezwezen: van nu af aan heeft Kopie veel liever een trouw te manselen of een verken dood te steken.

FIETJE: Het kan ook veel geestiger zijn.

MA: 'k Gelove dat-ie daar al is.

KOPIE: *(op in de klederdracht van een slager in volle bedrijvigheid. Zijn gelaat en handen zijn enigszins met bloed besmeurd)* Kijk kijk kijk, ons lief Fietje Pot... 'k Ben danig blij u hier te speuren...

FIETJE: Ik ging te wege bij Fiel de schoenmaker...

KOPIE: En... en ge komt terechte bij Kopie... Da's nu nekeer vriendelijk... En waaromme zou dat kunnen zijn? *(hij knipt haar een oog)*

FIETJE: ... Gij... ge zijt een fijne luis.

KOPIE: En gij, Sofietje, een uitgeslagen wijveke.

FIETJE: Hoezo?

MA: Fietje en is van de domste niet.

KOPIE: Fietje, ge zijt zes maanden weeuwe, nietwaar?... Ge moet daarom uw kleur niet schieten.

FIETJE: Gij, ge zijt een franke ruffe... Dat maakt deel uit van uwe nieuwe stiel, hee?... Hoeveel koppels hebt ge al te gâre gestoken?

MA: Ik zal...

KOPIE: Wachten, een beetje wachten, Ma.

MA: Wachten, wachten... Ik mag hier nooit een woordeke zeggen... En als ik eentje zeg, is 't al te vele... En zeggen dat ge aan iedereen gaat zeggen dat ik een gazette ben.

KOPIE: 'k En zal 't nooit meer zeggen, daar.

FIETJE: Toe, Kopie, vertel mij nekeer van al die koppels, 'k zou 't toch zo geren weten.

KOPIE: Mijn lief kaffieboontje, er en is haast geen tellen aan... Ik schat dat in 't gros op een dozijn of achttien, waaronder zestien kwezels, twee